

Sólyom Olga Doktorrá Avatása

Ez a kép az én doktorrá avatásomkor készült a közgazdasági egyetem aulájában, 1977-ben.

Mivel én nagyon csóró voltam, muszáj volt dolgoznom [Arról az időszakról van szó, amikor a Lenin Intézetbe járt. -- A szerk.]. Az anyám szerzett egy műszaki rajzoló állást a fogorvosműszer-gyárban. Heti tizennyolc óráért ötszázhatvan forintot kaptam. Műszaki rajzot soha nem tanultam, de attól még csinálhattam. Összeszorítottam a fogamat, és megcsináltam, amit mondtak. Igen ám, de ez délután volt, és akkor kötelező volt minden nap délután kettőig az egyetemen lenni. Szombaton is. Nem volt más választásom, mint időnként meglógni egy-egy utolsó óráról. Csakhogy mindig vannak jótét lelkek, valaki bemószerolt, hogy én meg szoktam lógni az utolsó órákról. Ezért a harmadév vége felé egy taggyűlésen közölték velem, hogy fegyelmit kaptam. Hogyhogy fegyelmit? Nem is volt fegyelmi tárgyalás. Irtóra berágtam. Akkor adták ki az indexet a vizsgaidőszakra, és utasítottak, hogy menjek be a rektorhoz, és írassam be az indexembe a fegyelmit. Na, több se kellett nekem, bementem, kitálaltam, hogy micsoda disznóság, hogy jönnek ahhoz, engem meg se kérdeznek, hogy miért csináltam, éhen halok vagy nem. Mire közölte, hogy ő nem írja be, menjek az igazgatóhelyetteshez. Bementem, ott is előadtam magamat. A pasas nem szólt egy árva szót sem, elvette az indexemet, és egy évre antedatálva írta be a fegyelmit. Ami azt jelentette, hogy abban a pillanatban el is évült. Ezt megláttam, rájöttem, fogtam magam, és ezzel az indexszel átmentem a közgazdasági egyetem oktatási osztályára. Megkérdeztem, hogy átvennének-e. Hova? Azt sem tudtam, milyen tagozatok vannak, csak azt, hogy van ipar szak, mert az anyám oda járt. Mondom, az ipar szakra. Mikortól? Ősztől. De még egyszer kell járni a harmadévet. Jó, akkor harmadévre. Át is voltam véve. A barátnőmmel üzentem a Lenin Intézetbe, hogy többet ne várjanak.

Ez volt 1955-ben. Ez egy szörnyű év volt. Közölték, hogy különbözetivel le kell tennem az első két év anyagát. Nyelvből nem kellett, marxizmusból nem kellett, meg mit tudom én, miből nem kellett. De nyolc tantárgyból kellett különbözeti vizsgát tennem a harmadév folyamán. Ebből négy

szigorlat volt. Plusz a saját évfolyamom vizsgái, úgyhogy tíz hónap alatt húsz vizsgát tettem le.

Közben 1955 júliusában férjhez támolyogtam, és 1956 januárjában már terhes voltam. Az utolsó különbözeti vizsgámat Berend T. Ivánnál tettem le 1956 augusztusában gazdaságföldrajzból, aki úgy megijedt, amikor meglátott ekkora hassal, hogy azt hitte, ott szülök meg [Berend T. Iván (1930) -- történész, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke volt 1985--1990 között. -- A szerk.]. Kérem, ne izguljon, nem lesz semmi baj. Ő idegesebb volt, mint én. Végül bukás nélkül végigcsináltam ezt a harmadévet.

Fogadalmat tettem, ha le tudok bukás nélkül vizsgázni, akkor a közgazdasági egyetemről a Kálvin térig fél lábon végigugrálok. Úgyhogy végig is ugráltam.

1957-ben végeztem a közgázon, ipar szakon. Akkor már persze nem voltam jeles, örültem, hogy hármassal szépen átmentem.

Az 1970-es évek elején elvégeztem a szakközgazdászt, és fogadásból ledoktoráltam.